

[SAT *sb m*

sât; sât-, sat-.

sg N sât. ◊ *pl A* sâty. ◊ *du G (cum nm)* sâtu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Hebrajska miara objętości ciał sypkich zawierająca ok. 12 – 15 litrów: bo fat ma włobie ták wiele/ iáko nie może wfytać we fto á we czterdzieści j cztery fkorupin iáiwych. BudBib 198a marg, 205d marg; SAT słowo Ebreyfkie/ á znaczy miarę/ która była trzecia część Effy. BudNT Hh3v.

sat czego: A (ták) [Eliasz] zbudował z (one⁸⁰) kámienia ołtarz imieniem Iehowy/ y vczynił row/ iáko plác ná dwa fáty [duorum satorum] nafienia wokoło ołtarzá (marg) Wła. iáko dom dwu fatu nafienia/ To ieft ták wielki row był/ że by ná onym plácu mógł pofiac dwa fáty [...] (-) BudBib 3.Reg 18/32, 4.Reg 7/1, 16, 18; Podobne ieft kroleftwo niebiefkie kwáłowi/ który wziáwłzy niewiáftá fkrylá we trzy faty [trzy korce MurzNT, Leop; trzy miáry BibRadz, WujNT; trzy miárki BudBib] máki/ áz vkife wfytko. BudNT Matth 13/33; Row w którymby mógl dwa faty, to iest, fześć kwart nafienia záfiac. H. WujBib 357a marg.

MN, PP